

[Finansministeren]

Jeg tror, at vi nu lægger op til dels at give det grønlandske samfund den nødvendige håndsrækning til at komme videre i udviklingen, dels gør det klart, at vi fra både grønlandsk og dansk side skal gøre så meget som muligt for at skabe et reelt grundlag for, at det grønlandske samfund i de kommende år kan blive bedre og bedre selvhjulpet. Man kan sige, at i kraft af dobbeltbeslutningen om at lave en beskeden reduktion i bloktilskuddet som udgangspunkt for de videre forhandlinger og samtidig tilbageføre midlerne til erhvervsudviklingen i Grønland på det område, hvor de mest loven- de muligheder tegner sig, har vi taget et skridt, der præcis peger i den retning.

Men jeg takker for den velvillige behandling af lovforslaget og ser frem til en hurtig vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 28. oktober 1992 blev nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 312:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension, lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v., lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om pensioner efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre. (Ophævelse af regler om samordningsfradrag og tilpasning til skattereform og arbejdsmarkedsbidrag).

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Klaus Hækkerup (S):**

Spørgsmålet om samordningsfradraget og en mulig ophævelse af det har været diskuteret adskillige gange her i Tinget, og det må derfor hilses velkommen, at regeringen nu har fremsat et lovforslag, som indebærer en ophævelse af samordningsfradraget. Forslaget er samtidig tilpasset regeringens forslag til en skattereform og indførelse af et arbejdsmarkedsbidrag.

Samordningsfradraget, som vi kender det og har diskuteret det så mange gange, blev indført i 1970 som et led i overenskomsterne mellem staten og tjenestemandorganisationerne. Fradraget var en forudsætning for, at tjenestemandspensionister kunne få fuld folkepension, og man ønskede samtidig at undgå, at tjenestemandspensionerne og de sociale pensioner tilsammen blev større end tjenestemandens løn.

Samordningsfradraget er siden blevet lempet to gange. Første gang blev samordningsfradraget for ægtefæller fjernet, så der ikke var to samordningsfradrag på den samme tjenestemandspension, og anden gang blev der gennemført en mindre nedsættelse af samordningsfradraget for de laveste tjenestemandspensioner.

Med lovforslaget ændres princippet for pensionsberegningen for tjenestemænd således, at egenpensionen ved fuld optjent pensionsalder på 37 år og på alle skalatrin som udgangspunkt beregnes som 57 pct. af den pensionsgivende løn. Forslaget indebærer sikkerhed for, at ingen pensionister vil få udbetalt en lavere tjenestemandspension, men der vil heller ikke blive givet indtægtsstigninger som følge af overgangen til det nye beregningssystem, ikke af denne ene grund i hvert fald.

Lovforslaget indeholder tillige bestemmelser om kvalificeret svagelighedspension, ægtefællepension, børnepension, regulering og reguleringsformen for pensioner samt en bestemmelse om, at de gældende regler om ægteskab på dødslejet afløses af en bestemmelse om, at en efterlevende ægtefælle er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået mindst tre måneder før dødsfaldet.

Alt i alt er lovforslaget en hensigtsmæssig tilpasning til den øvrige lovgivning, og det er samtidig, som jeg nævnte indledningsvis, en